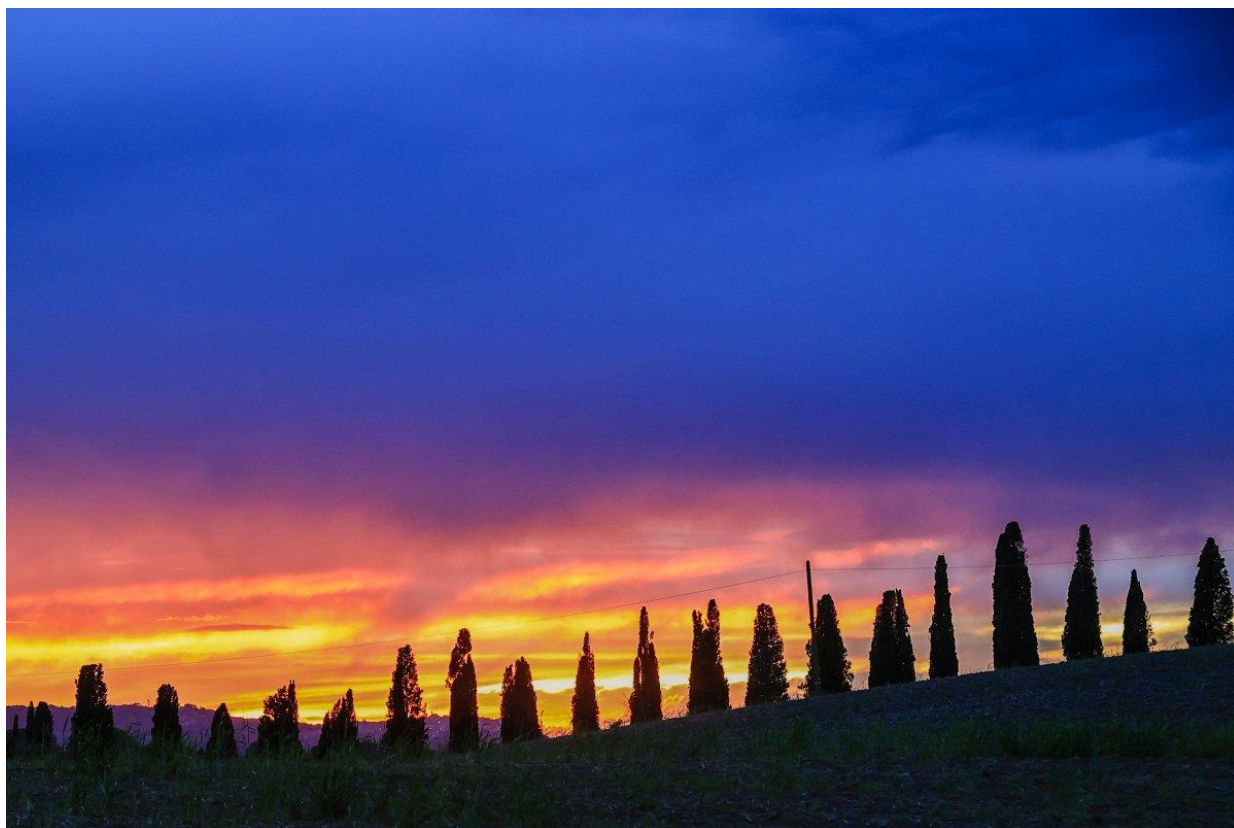

Jesensko namakanje po Toskani – 2024

Sončni zahod v tipični toskanski pokrajini s cipresami

Toskano in Cingue terre sva z ženo Damjano in prijatelji (družina Suša) obiskala že leta 2011, sicer le za dober teden dni med prvomajskimi počitnicami. Kasneje sva med več obiski Italije za kakšen dan še večkrat zašla v te kraje. Ker je jeseni 2024 odpadlo potovanje v Turčijo, sva ga potem v septembru nadomestila s potovanjem na Madžarsko, v oktobru pa še s ponovnim obiskom Toskane. Ta je predvidel tudi, da bi obiskala tudi Cingue terre, vendar sva to destinacijo potem zaradi neurij in slabe vremenske napovedi izpustila. Sva pa zato bolj temeljito obdelala to italijansko pokrajino, ki ponuja marsikaj, od termalnih kopališč, geotermalnih izvirov, jezer, vinorodnih območij, do morske obale in seveda velikih turističnih znamenitosti, ki jih je potrebno nujno obiskati kot so Firenze, Pisa, Siena in še drugi večji kraji. Vseh seveda nisva obiskala, saj bi sicer potovanje moralo trajati vsaj mesec dni. Tako sva bila v Toskani le dva tedna, pred tem pa sva bila še na Barcolani. Na pot sva tokrat vzela s sabo le našo šicujko Viki, medtem ko je naš neutrudljiv špic Oskar doma delal družbo hrtoma Flipu in Floyd, ki ju imata Ajda in Nik. Zato v potopisu včasih uporabljam tudi množino, saj je Viki tudi naša družinska članica. Vremenska napoved ni bila najboljša, vendar se je tako kot po navadi vreme potem izkazalo za nama bolj naklonjeno in prijazno. Sam sem sicer pričakoval več jesenskih barv za fotografiranje, vendar sem bil teh deležen šele zadnje dni. Seveda pa je za idilične fotografije Toskane, kot jih poznamo iz spleta, potrebno več časa in tudi sreče, da si ob pravi svetlobi na pravem mestu. Kljub temu je spet nastalo več tisoč fotografij.

11.10.2024

Krško, Naklo, Šenčur, Cerknisko jezero, Planina, Lucija - 319 km

Zaradi opravkov smo od doma na pot odšli kmalu po deseti uri, saj je bil petek. Najprej smo zavili v Naklo, kjer so ugotovili, da ima moj novi avtoradio težave z digitalnim zaslonom, ki mi ga bodo zamenjali. Potem smo zavili še v Šenčur v M caravaning, saj sem moral kupiti še vrečke za kemični wc. Lep sončen dan sem potem izkoristil za popoldansko fotografiranje Cerkniskega jezera in poplavljenega Planinskega polja, kjer sva bila z Damjano pri mojih daljnih sorodnikih pri gradu Haasberg deležna še sveže pečenega kostanja. Proti večeru je sledil premik v Lucijo, kjer sta nas že pričakovala Luciano in Darja Milok. Tu smo seveda skupaj povečerjali, sicer pa naju je na večerjo med potjo povabila tudi prijateljica Suzana, vendar sva morala to odkloniti. Prespala sva seveda v marini.

Cerkniško jezero

Poplavljenno Planinsko polje

12.10.2024

Lucija, Portorož, Piran - 0 km (gliser)

Zjutraj sem moral že zgodaj vstati, da me je Lučo odpeljal v Portorož v Jadranski klub Sirena, kjer mi je uredil, da sem sem na klubskem gliserju, ki ga je krmaril predsednik kluba Mitja Margon, udeležil jadrane regate Go to Barcolana. Ta je potekala v zelo slabem vetru, tako da se je okoli 50 jadrnic le počasi premikalo proti Piranu. Z mano sta bila na gumenjaku še snemalec Pop TV in Damjan Žibert fotograf iz Krškega, ki je prav tako zaposlen na tej televiziji, medtem ko je bila njegova žena Maja (novinarka) na eni od klubskih jadrnic. Regato smo spremljali le do piranske punte, saj so se jadrnice pomikale po polžje. Zato smo se vrnili v Portorož, od koder me je ponovno odpeljal Lučo. Popoldan smo imeli kosilo, potem pa sva z Viki obiskala še prijatelja Nevenko in Jožeta Leskovarja, ki imata v portoroški marini privezano svojo barko. Večer pa sva spet preživela pri Milokih.

Jadranska regata Go to Barcolana

V slabem vetru je šlo zelo počasi

13.10.2024

Lucija, Izola, Koper, Trst, Izola, Lucija - 0 km (barka + osebni)

Zjutraj smo z Darjo in Lucianom že pred osmo odšli v Izolo in sem tam vkrcali na ladjo Okusi morja, ki jo imata naša prijatelja Edi in Suzana. Seveda je bil z njima poleg posadke tudi Bobi,

ki je delal družbo naši Viki. Z barko smo se zapeljali na pomol v Kopru, kjer so se vkrcali gostje iz hotela Koper, ki so v bistvu najeli barko za ogled Barcolane. Zapeljali smo se do Trsta, kjer smo od blizu spremljali sam štart in potem še potek regate. Ta se je začela s slabim vetrom, ki se je potem malo ojačal, tako da je bilo lepo videti množico jadrnic in lepo napetih pisanih jader. Materiala za fotografirat je bilo dovolj, vreme spremenljivo, enkrat sončno, drugič so sonce prekrivali oblaki. Poleg nas je bilo še zelo veliko plovil, ki so spremljale regato od blizu, tako da smo se morali izogibati tudi njih. Ko je prvi prišel v cilj smo zapustili regatno polje in se zapeljali do zaliva pri Lazaretu. Tu sem poletel z dronom, da sem poslikal slovensko obalo, potem pa smo imeli kosilo – klapavice (dagnje) in ribe. Po povratku smo najprej v Kopru izkrcali ekipo Hotela Koper, v Izoli pa sta nas zapustila še Lučo in Darja. Mi trije smo s Suzano, Edijem in Bobijem ostali na barki pozno v noč, ko nas je v Lucijo zapeljal Edi.

Prvič sem lahko spremljal regato od blizu

Barcolana je privabila več kot 1700 jadrnic

14.10.2024

Lucija, Trst, Sežana - 48 km

Dopoldan sva po sprehodu in praznjenju odpadne vode in wc kasete na PZA-ju v marini odšla po avtocesti skozi Trst do Sežane, kjer sta naju že pričakovala naša zvesta prijatelja Boža in Miran Rožman. Marsikatero potovanje se je v resnici začelo pri njih in tako je bilo načrtovano tudi to. Dan in večer sta minila v obujanju spominov, tako da smo odšli spat po polnoči. Ker naju je Suzana založila s školjkami, sta Damjana in Boža te skuhale, da smo višek zamrznili za kasnejšo uporabo, del pa smo jih seveda zaužili in poplahnili z vinom.

Na barki Okusi morja je vedno prijetno

Na našem ad je vedno treba kaj popraviti

15.10.2024

Sežana, Costa di Rovigo, Bologna, Firenze - 412 km

Ker je bilo pred nami kar nekaj ur vožnje in več kot 400 km poti, smo iz Sežane odšli že dopoldan. Pred odhodom smo nabavili tudi nekaj zalog hrane in pijače v Lidlu ter natočili gorivo v ad. Na pol poti proti Firencam smo se ustavili na avtocestnem postajališču pri kraju Costa di Rovigo **45.0424,11.7095**. Tu sta tudi dve parkirišči za ad, baje pa tudi brezplačen tuš

na bencinski črpalki, vsaj tako omenjajo na aplikaciji park4night. Pred Bologno smo skoraj eno uro stali v koloni zaradi gorečega avtomobila na ac kot sem kasneje videl. Za skoraj 400 km cestnine smo plačali 33€. Okoli 6. ure smo le prispeli na izbrani PZA v Firencah **43.7523, 11.2448** (15€). Ta je bliže centru, drugi **43.7953, 11.2479** pa je malo oddaljen, zato sem pač izbral tega. Ta PZA je skupaj s parkiriščem za avtomobile in je bil ta dan povsem zaseden, zato sem moral jaz parkirati na delu za avtomobile, vendar nisem bil edini. Potem smo vsi trije odšli v mesto z avtobusom št. 11 in z Viki obredli velik del mesta - Ponte vecchio, cerkve, muzeje... Povsod je bilo polno turistov, lokali lepo zasedeni, res živahno in tudi lepo osvetljeno, da je bilo kaj za poslikat. Nazaj smo se vrnili z avtobusom, plačali z bančno kartico in to le 3,40€. Drugi dan sem ugotovil, da je to cena za celodnevno vozovnico in bi se lahko na ta način vozil z več avtobusi ali tramvajem. Vse plačaš le enkrat, potem ko si enkrat registriran, pa se lahko voziš kjerkoli, s kartico se le identificiraš. Žal pa ne moreš z eno kartico kupiti dveh kart.

Pogled na Firence ponoči – Ponte vecchio

Mesto je polno znamenitih stavb

16.10.2024

Firence, San Gimignano, Monteregioni - 83 km

Zjutraj sem sam z avtobusom spet odšel v mesto, poiskal še eno cerkev, ki nam jo prejšnji večer ni uspelo najti, in obredel ostali del mesta. Je sicer rahlo rosilo, vendar ni bilo potrebno uporabiti dežnika. Mesto je bilo polno kitajskih in drugih turistov, zato dolge vrste za ogled galerij, cerkev... Po treh urah sem se vrnil na PZA in potem smo odšli naprej v San Gimignano, kjer sem skušal parkirati na enem od več parkirišč **43.4713, 11.0362**, a je bilo povsem zasedeno, pa tudi sicer so tam prostori prekratki za naš ad. Potem sem neuspešno poskušal še drugje in po več poskusih le našel brezplačno parkirišče **43.4716, 11.0286**, kjer lahko parkirajo tudi ad, kar je drugje sicer prepovedano. Ta je resda skoraj dva km oddaljen od starega dela mesta, vendar naj bi od tu vozil tudi avtobus, ki pa ga nisva dočakala. Tako sva z dežniki odšla sama peš v mesto, saj je deževalo. Kljub temu je bilo mesto polno turistov.

Firence so vedno polne turistov

Številne cerkve vseskozi obnavljajo

Midva sva dodobra obredla velik del zgodovinskega središča (centro storico), v katerem sva že bila, vendar je tudi takrat deževalo in je bil ogled okrnjen. Klub dežju je bila pred znamenito slaščičarno, kjer imajo najboljši sladoled na svetu, kar 50 metrska vrsta za nakup. Mesto slovi po svojih stolpih, premore pa še nekaj drugih turističnih znamenitosti. Po ogledu sva dodobra premočena in utrujena sestopila s hriba do ad, v katerem smo imeli potem kosilo. V dežju smo potem nadaljevali proti Sieni, da bi se pred tem ustavili še za ogled utrdbe Monteregioni. Tudi tu sva že bila, zato sem opazil, da je tam nastalo novo parkirišče **43.3880,11.2250**, tudi za ad, vendar le od 8. do 20. ure. Malo naprej pa so zgradili nov zelo lep PZA **43.3859,11.2285** (16€). Zato sva se odločila, da prespimo v njem in si naslednji dan ogledamo utrdbo. Ponoči je še naprej deževalo, so pa tam na voljo tudi lepo urejene sanitarije s tuši in pomivalnica ter vsa avtomobilska infrastruktura.

Vrsta za najboljši sladoled na svetu

San Gimignano slovi po svojih stolpih

17.10.2024

Monteregioni, Siena, Buonconvento - 52 km

Ker ni deževalo, sem zjutraj najprej poletel z dronom in poslikal Monteregioni. Nato sva peš odšla do utrdbe, plačala za mini obhod obzidja, kjer ni videti nič pretresljivega. Sicer gre za prijazno mestno utrdbo, z več lokali, v njej pa je ta čas gostoval tudi toskanski fotograf Andrea Rontini, ki je prodajal res lepe fotografije, te pa niso bile ravno poceni. Po vrnitvi na PZA smo odšli do Siene, kjer sem izbral brezplačno parkirišče blizu starega dela mesta. Navigacija me je najprej zapeljala v slepo ulico, nato po kolovozu, potem pa sem le prišel do pravega dovoza z zelo ozko cesto, zato sem se tega parkirišča raje izognil, pa še bal sem se, da na njem ne bo prostora za naš van. Zato sem naredil še en krog, da bi v kakšni ulici našel primerno parkirno mesto, potem pa povsem slučajno le našel brezplačno parkirišče **43.4716,11.0286**, ki je celo blizu uradnemu PZA-ju **43.3152,11.3167**, kjer pa ne moreš plačati po urah, ampak samo dnevno karto za 20€. Poleg tega sem o njem prebral zelo slabe komentarje, da je umazano in stisnjeno med avtobuse.

Monteregioni je slikovita manjša utrdba

Fotografska razstava – Andrea Rontini

Ker je bilo oblačno, sva Viki pustila v ad, sama pa peš odšla do avtobusnega krožišča, kjer pa avtobusa nisva pričakala. Zato sva peš nadaljevala v mesto, ki sva si ga pred leti že ogledala,

vendar le ponoči. Mesto je lepo, ograjeno z obzidjem, zanimivo, krasijo ga ogromne cerkve in velik trg, na katerem vsako leto prirejajo konjske dirke (palio). Tudi tu je bilo polno turistov, občasno je sicer rosilo, midva pa brez dežnikov. Po obhodu sva krenila nazaj proti ad in po dolgotrajnem iskanju le našla avtobus in se z njim pripeljala do parkirišča. Tu smo imeli kosilo, začelo je deževati in grmeti, zato smo odšli naprej v Buonconvento na nov brezplačen PZA, ki pa je brez oskrbe **43.1387,11.4806**. Še pred mrakom sem si ogledal zanimivo manjše mesto, vsaj njegov zgodovinski del, nato pa smo skupaj z Viki zvečer odšli še na nočni obhod. V mestu je bilo videti precej pohodnikov, ki očitno hodijo po Via Francigena. To je ime starodavne romarske poti, ki poteka iz Francije v Rim. Sicer pa imajo na tem območju tudi zanimive kolesarske poti, ki so jih naslovili L'Eroica. Po nočnem sprehodu smo na PZA-ju v miru preživeli noč v družbi še dveh ad.

Osredni trg v Sieni, kjer se odvija palio

Mestna palača v Sieni, kjer je tudi muzej

18.10.2024

Buonconvento, San Quirico d'Orcia - 18 km

Prebudilo nas je lepo sončno jutro, zato sem odšel z motorjem (Yamaha Grizzly) naokoli. Dopoldan sem opravil turo Buonconvento, Monte Oliveto Maggiore, kjer je lep samostan, Val D'asso, San Giovanni d'Asso, kjer je muzej lavande. Vseskozi sem fotografiral tipično toskansko pokrajino, s cipresami, pinijami in prostranimi griči. Potem sem se po makadamski cesti vrnil nazaj. Vseskozi sem srečeval veliko turistov, ki so tudi fotografirali idilično pokrajino. Res je, da v tem času ni bila tako idilična, saj so njive preorane, trava pokošena, poleti pa zna biti povsem drugače, polno sončnic, žita, oljk, sivke...

Pogled na Buonconvento in PZA od zgoraj

Samostan na Monte Oliveto Maggiore

Po odhodu smo odšli še do enega mestnega PZA-ja **43.1307,11.4834**, kjer pa se naj ne bi parkiralo, ampak se da samo odtočiti vodo in naliti novo. To sem tudi naredil, nato pa še malo ven iz mesta napolnil gorivo po ugodni ceni 1,59€ za liter dizla. Sledil je premik v San Quirico d'Orcia, kjer smo se utaborili na parkirišču pri osnovni šoli in vrtcu **43.0562,11.6086**. Ker nismo potrebovali nobene oskrbe, smo se odločili za to parkirišče, pa še petek je bil, tako da je bilo bolj prazno. Sicer pa je nedaleč proč še eno večje, kjer je tudi uraden in plačljiv PZA **43.0559,11.6067** (15€).

Taka je tipična toskanska pokrajina

Terme Bagno Vignoni niso bile več za kopat

Od tu sem odšel s štirikolesnikom na turo Bagno Vignoni, kjer so stare rimske terme (voda, ki se steka po hribu ni bila preveč topla), Val d'Orcia, Pienza, kjer je zanimivo mesto na hribu. Za fotkat je zanimiva tudi njena bližnja in daljna okolica. Žal za to ni bilo več dovolj svetlobe, sicer pa sem že prej naredil veliko fotografij. Ob vračilu sem bil deležen še prečudovitega sončnega zahoda. Zvečer smo odšli v mesto San Quirico, ki ga je Damjana popoldan že obredla z Viki, saj je bilo za naslednji dan napovedano deževje. Mesto je manjše, polno lokalov, prevladujejo vinoteke, starinarnice, trgovine z ročno izdelani izdelki, vse je kar drago, a polno popotnikov... Potem smo utrujeni odšli na spanje. Ta dan se me je že loteval prehlad, vendar sem zaradi adrenalina podnevi pozabil nanj. Vsekakor so se kazale posledice premočenosti v San Gimignano, potem pa me je napihalo še na motorju. Ponoči sem se znojil, bolela me je glava, začel sem kašljati in smrkati. Zunaj pa je zapihalo in začelo deževati.

Najbolj slikana toskanska kapelica

Kamnita hišica v Pienzi

19.10.2024

San Quirico d'Orcia, Radicofani - 28 km

Vremenarji se tokrat niso zmotili. Dopoldan in ponoči je vseskozi deževalo, spustila se je megla, zato sem slabo vreme izkoristil za delo na računalniku – urejal sem fotografije in dopolnjeval osnutek potopisa. Pa tudi sicer nisem bil za nobeno rabo, saj me je trgalo v ušesih, zobeh, sklepih, kašljal sem, bolela me je glava, občasno oblival znoj. Popoldan je dež ponehal, zato smo šli na sprehod po mestu, si ogledali skulpture, manjši park, naleteli na zbiratelja vojaških vozil, nato pa še na manjšo fešto, kjer so pekli kostanj, prodajali kostanjevo pito, mošt in vino. Po sprehodu smo odšli naprej v Radicofani in se utaborili na tamkajšnjem PZA-ju **42.8946,11.7751**. To mesto je na hribu, nad njim je zanimiv grad, zanimivo pa je tudi samo mesto. Tu smo prišli zvečer, ko je še rosilo, zato nismo šli ven in smo v miru prespali.

Slikovit toskanski sončni zahod

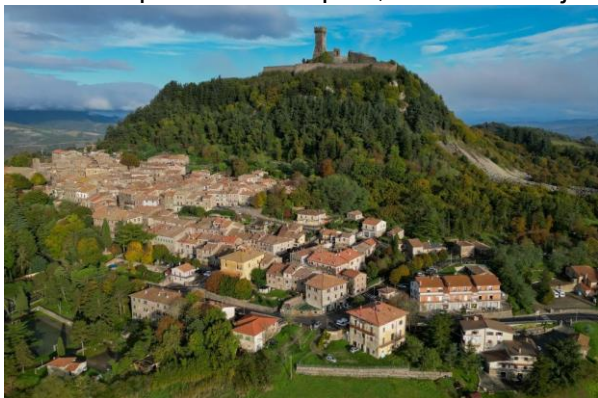

San Quirico ponoči

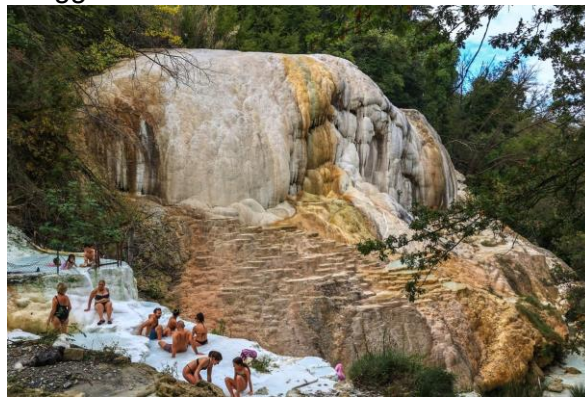
20.10.2024

Radicofani, Bagni san Filippo, Arcidosso, Castel del Piano - 50 km

Zjutraj se je pokazalo sonce, pohodniki in kolesarji so že bili na svojih poteh. Moj prehlad je že malo popuščal, zato sva z Damjano z Yamaho odšla do gradu in plačala za ogled 10€ za oba. Bolj utrdba kot grad je zanimiva, ponuja lep razgled, ki pa ni bil najlepši, saj so ob najinem obisku oblaki prekrivali sonce. Po ogledu sva se zapeljala še do mesta in ga prehodila ter občudovala malce drugačno arhitekturo. Sicer pa je bilo v mestu precej italijanskih penzionistov. Od tu smo krenili nazaj do Bagni san Filippo, kjer sem upal, da mi bo uspelo parkirati ob cesti nad termalnim kopališčem **42.9278,11.7027**. Žal je bilo tu vse zasedeno, zato smo se spustili do glavne ceste in se parkirali na parkirišču pri izhodu iz mesta, **42.9312, 11.7000**, kjer naj bi bil celo PZA kot kaže Google. Od tu sva se nato z Grizzlyem odpravila na kopanje in parkirala med zabojniki za smeti. Gre za več izvirov termalne vode, ki je prijetno topla in privablja številne obiskovalce, saj je kopanje zastonj. Tu je polno manjših slapov, tolmunčkov, zasiganih skal, je pa bila okolica zaradi deževja precej blatna, teren pa spolzek. Tu sva se pred leti že kopala, ko smo odhajali iz Muggela.

Radicofani z utrdbo na vrhu hriba

Kopanje v termalni vodi - Bagni san Filippo

Po kopanju smo odšli naprej mimo Piancastagnio in se ustavila pri odcepu za pokopališče, kjer je bilo polno kostanjev kar ob cesti. Nabrala sva dve vrečki, nato nadaljevali skozi Arcidosso (kjer je ravno potekala kostanjeva fešta) do Castel del Piano na PZA **42.8885, 11.5384**. Tu sem opral motor, natočil vodo, potem pa sva z Damjano odšla z Yamaho v Arcidosso, kjer je bilo polno ljudi na Festivalu kostanja. Ta je potekal dva vikenda, zato je bilo mesto zatrpáno z avtomobili. Motor sva parkirala kar v krožišču in ravno ujela mimohod godbe in mažoretk. Povsod je bilo polno stojnic, ponujali so tudi kostanj, ga pekli v več kot dvometrskih pekačih in še marsikaj. Skozi gnečo sva odšla do gradu, vendar si muzeja nisva ogledala, je bilo škoda časa, zato sva šla raje nazaj na fešto. Tu sva nekaj nakupila in se potem v mraku z motorjem zapeljala še v stari del mesta Castel del Piano, kjer pa ni gradu,

čeprav bi ga po imenu pričakoval. Mesto je bilo prazno, očitno so se ljudje izselili, naselili pa novi iz različnih koncev sveta, tudi iz Albanije, saj sva v slaščičarni srečala večjo skupino starejših Albancev. Nato sva se vrnila na PZA, kjer mi dolgo ni uspelo zaspati.

Festival kostanja v mestu Arcidosso

Fontana v Castel del Piano ponoči

21.10.2024

Castel del Piano, Monte Amiati, Santa Fiora, Semproniano, Saturnia - 77 km

Zjutraj sem mesto poslikal še z dronom, potem smo odšli v Coop po nakupih. Naš cilj za ta dan je bil Saturnia, do koder je bilo le 36 km. Zato smo zavili še na hrib Monte Amiati in se ustavili na skoraj povsem praznem parkirišču **42.8913,11.6274**, kjer lahko tri ure parkiraš brezplačno, nekaj parkirnih prostorov pa je dovolj velikih za ad. Sicer pa je zraven še veliko plačljivo parkirišče **42.8906,11.6271**. Tu so smučišča, vlečnice, na vrhu gore, ki je čez 1700 metrov nad morjem, pa je sveti križ, malce podoben Eiffelovem stolpu v Parizu, seveda pa veliko manjši. Za kratek čas se je po vzponu pokazalo celo sonce, potem se je naoblačilo, zato smo šli naprej. Sprva sva želela pod goro nabrati še marone, zato smo se spustili do kraja Santa Fiora, kjer je en PZA **42.8354,11.5837**. Maronov nisva šla nabirat, saj nisva vedela kam, čeprav sva se peljala celo skozi kraj z imenom Marroneto. V Santa Fiori sva se ustavila še pri geotermalni elektrarni Bagnore **42.8409,11.5547**, kjer je zunaj ograje urejena tudi pot za obiskovalce.

Pogled na stari del Castel del Piano

Sveti križ na Monte Amiati

Nato smo odšli naprej, iz ad pofotografirala še kraj na vrhu hriba Semproniano in se utaborila malo pred tretjo uro v PZA Saturnia, kjer sva bila že dvakrat **42.6558,11.5034** (20€ z elektriko). Po krajšem počitku sva z Yamaha (jaz kar v kopalnem plašču) odšla na kopanje v tolmunčke vroče vode pri starem mlinu, kjer je polno okroglih kamenčkov in slapov. Tu je vedno veliko ljudi. Od zadnjega obiska so nedaleč proč uredili veliko parkirišče za osebne avtomobile (do višine 2m). Po kopanju sva odšla nazaj na večerjo in peko kostanjev pred ad, saj smo bili priključeni na elektriko, ker sem moral napolniti bivalni akumulator. Tu sva zvečer urejala še popis nastalih stroškov na potovanju. Jaz sem se lotil še potopisa in urejanja fotografij. Že ob

prihodu nas je pozdravila mala oranžna mačka, ki je potem pripeljala s sabo še dve sestrici in mamo, katere je Damjana dodobra nahranila.

Kopanje v termalnih tolmunih v Saturniji

Mačja družina se je utaborila pri našem ad

22.10.2024

Saturnia, Manciano, Pitigliano, Sorano - 50 km

Zjutraj nas je pred ad pričakala lačna mačja družina, nebo se je zjasnilo in na njem je zasijalo sonce. Damjana je mačke spet lepo nahranila, potem pa so se mladiči še posladkali z maminim mlekom. Midva sva z Yamaho odšla na hrib do mesta Saturnia. To ni nič posebnega, imelo je odprtih le nekaj lokalov, tudi ljudi je bilo bolj malo. Je pa v mestu kar nekaj parkirišč. Na poti nazaj v PZA se je ulilo, tako da sva se vsa premočena vrnila v ad, vendar dež še ni kmalu ponehal. Sledilo je tuširanje, delo na računalniku, pisanje vabila za sejo UO CCS, kuhanje kosanjev, sušenje mokrih oblačil ter praznjenje in polnjenje vode. Okoli treh smo v dežju odšli, zato je odpadlo kopanje in fotografiranje z dronom s hriba nad termalnimi kaskadami pri mlinu.

Restavracijo z zvezdicami Michelin v Saturniji

V Mancianu sva nakupila sadja

Najprej smo zavili v Manciano, kjer nisem našel PZA-ja **42.5878,11.5208**, sem pa zato našel parkirišče v samem središču mesta, vendar parkomat ni delal, zato sem plačal z Easy park aplikacijo. Potem je prenehalo deževati, zato je sledil sprehod po mestu, za zaključek pa še nakup sadja pri prijaznem prodajalcu iz afriških držav (grozdje, jabolka, mandarine), ki si je želel slišati še kakšno slovensko pesem. Zato je Damjana na YouTubu poiskala eno od dua Platin, kjer poje in igra njen brat Simon z ženo Diano. Po poti sem poslikal še pisan vinograd, potem pa sva bila vsa navdušena nad mestom Pitigliano, ki je zgrajeno na skali. Parkirala sva pri stadionu **42.6345,11.6739**, kjer je to brezplačno, čeprav sem imel označeno parkirišče pri tržnici nedaleč proč **42.6336,11.6742**. Od tu sva peš odšla v stari del prostranega mesta. To je od daleč zgledalo kot nekakšna Matera, v resnici pa je precej drugačno, le stranske ulice so precej strme. Tu naju je kar trikrat opralo, ker nisva imela s sabo dežnikov. Vedrila sva v

cerkvi, na terasi lokala, slaščičarni in tu kupila še zelo poceni sladoled in kapučino, za kar sva odštela le 4€.

Eden od pisanih vinogradov okoli Pitigliana

Etruščanski Pitigliano stoji na živi skali

Zaradi dežja sva potem izpustila ogled arheološkega parka pri Sovanu in šla malce naokoli do Sorana. Cesta do njega je izklesana v živi skali, tudi mesto je nekaj posebnega. Poiskala sva brezplačni parkirni prostor v mestu **42.6797,11.7111**, ki nama ni bil všeč, potem pa ga našla malo nižje blizu centra in tudi ta je bil brezplačen **42.6809,11.7113**. Bila sva edina na njem in v popolni temi je bilo to kar malce strašljivo, pa še deževalo je. Po večerji in krajši nevihti sva z dežnikom odšla v dokaj dobro osvetljeno mesto. To ima mogočen grad, hotela sva priti do zvonika ene od cerkev, a ni šlo, saj so bila železna vrata zaklenjena. Zato sva se povzpela na mogočen grad in utrdbo, kjer je tudi hotel, potem pa odšla nazaj do ad in sledilo je nočno urejanje slik, potopisa...

Nočni pogled na deževen Sorano

Sorano se je zjutraj ovil z meglicami

23.10.2024

Sorano, Pitigliano, Sovana, Sorano, Bolsena, Montefiascone, Marta, Viterbo, Tuscania, Capalbio - 209 km

Zjutraj je padla odločitev, da si ogledamo še terme Sorano. Ker pa sem v navigaciji pustil že eno vnešeno in neobiskano lokacijo, nas je ta zapeljala nazaj do mesta Pitigliano. Potem sva se po že znani cesti vračala v Sorano. Sva pa ta ovinek izkoristila in odšla še do Sovane oziroma na parkirišče arheološkega parka **42.6580,11.6357**, ki pa si ga zaradi dežja nisva ogledala. Nadaljevala sva preko Sorana do Term Sorano **42.6622,11.7176**. Od tu sva krenila v San Quirico in le s težavo našla manjše parkirišče **42.6712,11.7624**, ki je izhodišče za arheološki park Via di Vitozza. Tudi obisk tega sva zaradi razmočenega terena in dežja pustila za naslednji obisk Toskane. Že prej je padla odločitev, da prestopiva meje Toskane in obiščeva tudi provinco Lacij. Šla sva mimo mesta Latera **42.6306,11.8281**, kjer se nisva zaustavljala. Izpustila sva tudi dve lokaciji ob jezeru Lago di Bolsena in odšla v mesto Bolsena **42.6446, 11.9846** (1€/h). Damjana in Viki sta ostali v ad, jaz pa sem šel z dežnikom na ogled mesta. Zaradi slabega vremena jezera skoraj ni bilo videti. Nedaleč od tega parkirišča je še eno večje **42.6441,11.9853**, ob jezeru pa še eno **42.6385,11.9852** (10€/24h).

Grad v kraju Bolsena v provinci Lacij

Bagni di Viterbo Piscine Carletti

Sledil je premik z ad. Najprej sem želel zaviti v Il Bagnaccio terme **42.4593,12.0663**, vendar je do tam vodila 11 km makadamske ceste sredi polj. Pa tudi nekateri komentarji na internetu so govorili o tem, da tam ni več term. Zato sem nadaljeval do južne obale Lago di Bolsena, kjer naj bi bilo celo nekaj otočkov. Parkiral sem v mestecu Marta ob obali jezera **42.5377,11.9202**, kjer pa sem le slabo videl bližnji otok, zato pa je bil lep pogled na številne čolne. Potem smo se vračali po isti cesti v Viterbo, kjer smo najprej zavili v Lidl. Žal tam niso imeli mojih jogurtov, sva pa seveda vseeno napolnila eno košaro s hrano in pijačo. Sledil je obisk Bagni di Viterbo Piscine Carletti, kjer so ob vojašnici zelo male naravne terme **42.4207,12.0649**, kasneje pa sem videl na Google, da je malo stran še en bazenček s termalno vodo. Tu sva se v družbi starih Italijanov in mlade izraelske družine tudi okopala. Voda je bila res vroča. Sledil je obisk bencinske črpalke (1,58€) in premik preko Toscanije, kjer sem na parkirišču ob obzidju **42.4164,11.8743** poslikal mesto z dronom v mraku, potem pa celo ujel, da so prižgali javno razsvetljavo. Nadaljevala sva po temi po zelo slabi cesti v Capalbino in tam le našla mestni PZA brez oskrbe **42.4536,11.4242**. Teren ni bil raven, zato sem uporabil zagozde, kar se pri meni zgodi bolj poredko. Pa še to ni pomagalo kaj dosti. Noč je minila skoraj brez spanja v močnem nalu, gmenju in visečem ad ter večkratnem preverjanju, kdaj nas bo zalilo.

Pogled na eno od cerkva v kraju Tuscania

Capalbino je zanimiv tudi ponoči in v dežju

24.10.2024

Capalbino, Orbetello, Fonteblanda, Grosseto, Castiglione della Pescaia, Follonica, Sasso Pisano, Larderello, Pomarance - 199 km

Zaradi slabe vremenske napovedi sem priredil plan, saj bi bilo noro, da bi zanimiv polotok in obalo prevozil s štirikolesnikom. Za izhodišče te pustolovščine sem si sicer izbral Capalbino Scalo **42.4092,11.3734** (blizu Lago di Burano), kamor potem sploh nisva šla. Sva pa kljub temu zavila v Fonteblando, kjer je manjše brezplačno makadamsko parkirišče **42.5647, 11.1669**. Potem sva zavila na parkirišče v Orbetello Scalo **42.4504,11.2480**, kjer sta kar dve parkirišči, eno asfaltno in eno makadamsko. Od tu bi lahko šel s štirikolesnikom, vendar smo

si raje ogledali mesto in morsko obalo kar z ad vse do nasipa do nekdanjega otoka (zdaj polotoka), kjer je tudi parkirišče **42.4367,11.2062** in antični mlin, ki so ga obnavljali.

Mlin na veter v Orbetello Scalo obnavljajo

Slikovite ulice v Grosettu

Od tu sva šla v Grosetto in se parkirala tik ob obzidju **42.7634,11.1148** blizu velikega parkirišča **42.7626,11.1158** (0,60€/h do 20h). Tam med 12. in 16. uro ne pobirajo parkirnine, zato sem plačal preko aplikacije Easy park manj kot evro. Peš sva odšla v mesto, kjer je velika katedrala in vrsta drugih cerkva in zgradb. Ker je prenehalo deževati in se je pokazalo sonce (kljub črnogledi napovedi o 100% dežju), sva se odločila obiskati tudi naravni park Diaccia Botrona - Maremma **42.7689,10.8995**, ki je pri mestu Castiglione della Pescaia. Še prej sem v zanimivi svetlobi poslikal drevored pinij. V parku sem od daleč videl nekaj flamencev, belih in sivih čapelj ter drugih ptic. Vstopnine sicer ne pobirajo, je pa možen ogled parka z ladjico, vendar samo v sezoni. Sicer pa le, če je več kot 5 oseb (cena 12€ na osebo). Sam sem šel do opazovalnice ptic, Damjana in Viki sta ostali pri zapornici, saj je bil teren zelo namočen. Potem smo se pomaknili ob obalo reke Bruna, kjer sem jaz poslikal še naravni park in mesto z dronom, žal v slabi svetlobi, saj se je sonce skrilo za oblake.

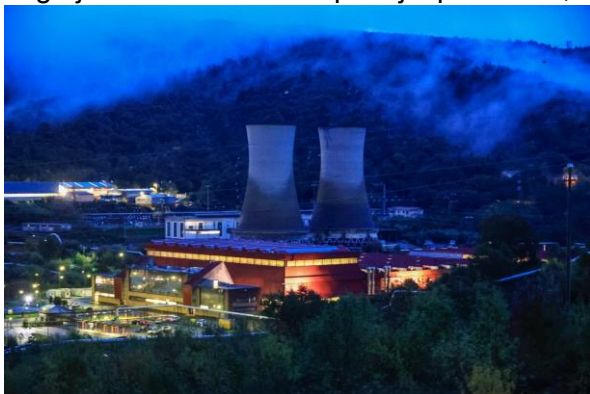
Naravni park Diaccia Botrona - Maremma

Številne fumarole pri kraju Sasso Pisano

Nadaljevali smo ob obali Tirenskega morja skozi kraj Follonica, potem pa v notranjost do kraja Sasso Pisano, kjer imajo tudi brezplačen PZA z vso oskrbo **43.1673,10.8661**. Ta je ob naravnem bazenu, ki pa je bil že zaprt in manjšem bazenčku s toplo termalno vodo, kjer so se namakali domačini. Tu sem odtočil odpadno in natočil svežo vodo. V bližini smo si potem od daleč in z dronom ogledal tudi fumarole pri manjšem parkirišču **43.1682,10.8587**. Gre za izvire iz zemlje izvirajoče bele pare, termalne vode in žvepla in to na večjem območju, po celem hribu, zato se to povsod naokoli dobro vidi že od daleč. Baje pa je tega precej manj kot pred davnimi leti. To vodo uporabljajo tudi v bližnjih geotermalnih elektrarnah, zato so hribi prepleteni z velikimi cevovodi. Te elektrarne sva potem tudi videla, eden od več hladilnih stolpov je bil osvetljen celo v barvah, ki so se hitro spreminjale. Zvečer smo le prispeli v kraj Pomarance na res lep PZA **43.2997,10.8697**. Za 24 urni postanek je treba plačati le 13€, 5€ pa poberejo kot depozit za vrnitev kartice, ki ga potem vrnejo. V tej ceni je vse, tudi elektrika, tuši, wc-ji. Res ugodno, se pa vidi, da je bil PZA zgrajen že pred časom, čeprav ga vzorno

čistijo. Zvečer sva odšla na nočni obhod mesta, z dežniki seveda. Ni pa nama uspelo odkriti, kako priti do zvonika cerkve. Drugi dan sem z drona videl, da ta zvonik stoji na samem obzidju in ga je moč videti le od spodaj s parkirišča, ni pa vhoda od tam.

Geotermalna elektrarna Larderello

Tudi Pomarance je lepo mesto z lepim PZA

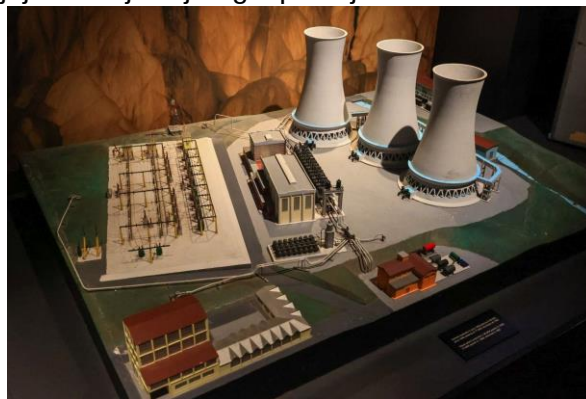
25.10.2024

Pomarance, Larderello, Pisa, Viareggio - 151 km

Ponoči je malo deževalo, zjutraj sem poslikal mesto še z dronom in izpraznil wc. Potem je šla Damjana v trgovino Coop, jaz pa sem naredil še nekaj fotografij mesta, še posebej krožišča z zanimivo skulpturo nekakšnega čolna, katere avtor je Mauro Staccioli. Potem sva odšla v Larderello, ki se nahaja v središču tako imenovane Hudičeve doline (Valle del diavolo), kjer so nekoč pridobivali bor, zdaj pa elektriko. Obiskala sva geotermalni muzej **43.2381,10.8849**. Tu ne pobirajo vstopnine, je pa zelo poučno, z veliko video gradiva. V Italiji so vodilni pri proizvodnji geotermalne elektrike, najstarejša elektrarna Larderello deluje že 111 let in po večkratni obnovi zdaj proizvaja s kapaciteto 545 MW. Če sem dobro razbral podatke, kar 45% elektrike v Toskani proizvedejo te elektrarne. Sicer pa Italija proizvede desetino vse geotermalne elektrike na svetu, s katero oskrbujejo skoraj milijon gospodinjstev.

Slikovit mural v kraju Pomarance

Geotermalni muzej v Larderellu

Ker je bil napovedan dež ves dan, sem planiral da greva v Terme di Casciana **43.5258, 10.6209**, vendar Damjana zaradi zdravstvenih težav ni bila nad tem navdušena. Zato smo odšli proti Pisi, zadnje km celo po plačljivi ac (8,8€). V Pisi smo le našli veliko parkirišče pri trgovini Dpiù **43.7274,10.3904**. In čeprav je prej med vožnjo padlo le nekaj kapelj dežja, je v Pisi začelo močnejše deževati. Na parkirišču sva imela kosilo, potem pa obupala in brez obiska mesta odšla v bližnji Viareggio na večje parkirišče pri marini **43.8583,10.2439**. Tu je bilo polno avtomobilov in kar daleč do centra mesta, zato smo šli naprej na PZA **43.8906,10.2362**, kjer sva skupaj z ekipo CCS že bila v času pustnega karnevala. Kot kaže tam ne pobirajo več parkirnine in verjetno tudi ni več namenjen za ad. Kljub nekaterim komentarjem o številnih sumljivih prihodih in odhodih avtomobilov na to parkirišče, sva ostala, saj je še naprej močno

deževalo. Jaz sem ta premor namenil za dopolnitev potopisa in obdelavo fotografij, Damjana pa je pokašljevala v postelji. Sicer ima Viareggio zdaj PZA pri marini **43.8551,10.2435** (25€).

Delovišče in muzej karnevala v Viareggu

Mesto je že v znamenju karnevala 2025

26.10.2024

Viareggio, Pisa, San Casciano in Val di Pesa - 121 km

Zjutraj smo kmalu krenili z ad proti muzeju pustnega karnevala, vendar sem zgrešil izvoz iz krožišča, zato sem moral po obvoznici narediti dodatnih 9 km, da sem se lahko vrnil. Muzej je bil zaprt, poslikal sem ga z dronom, seveda pa ni bilo mogoče videti, kaj mojstri v številnih halah pripravljajo za naslednje leto. V bližini sva obiskala veliko kitajsko trgovino, kjer pa nisva kaj prida zapravila, saj ni bilo časa za daljši ogled. Prestavili smo se na obalo, kjer sem parkiral ob cesti in sledil je daljši sprehod po široki promenadi (lungo mare), kjer je velika peščena plaža, dolga več km. Žal je rahlo rosilo, dostop do plaž je mogoč le na redkih prehodih, sicer je poleti zagotovo vse plačljivo.

Znameniti poševni stolp in katedrala v Pisi

Na obali reke Arno v Pisi, ki zna poplavljati

Sledil je premik v Pisto, kjer sva spet parkirala pri trgovini D-plus oziroma Dpiù kot piše na Google zemljevidih **43.7274,10.3904**, kot dan prej, le dobrih deset minut hoje do starega dela mesta. Tam so bile namenjene tudi kolone turistov, ki so prišli z avtobusi ali najetimi avtomobili na bližnje veliko plačljivo parkirišče **43.7292,10.3918**. In res sva bila kmalu pri obzidju, tik ob katedrali in znamenitem poševnem stolpu. Tu se je trlo turistov, ki so iskali vsak svojo pozo za ovekovečenje na fotografijah. Sledil je daljši sprehod po mestu, s poceni kosilom (pica, mesna solata) na mestni tržnici, potem še sprehod do reke Arno in nazaj. Mene je močno bolela desna noga, da skoraj nisem mogel hoditi, kasneje pa sem tudi s težavo vozil. Že prej je padla odločitev, da izpustimo Cingheto, zato smo odšli proti Chiantiju, po stari ac, še prej pa napolnili rezervoar ad z gorivom (1,59€). V San Casciano in Val di Pesa sva prišla že v mraku in parkirala na parkirišču **43.6545,11.1933**. Lahko bi šla tudi na bližnji PZA **43.6551,11.1880**, ki je plačljiv, vendar za to nisva imela nobene potrebe. Ker je bilo središče mesta na hribu in precej oddaljeno, smo se tam zapeljali kar z ad in le s težavo našli parkirno mesto pod vodovodnim stolpom. Sledil je sprehod po osvetljenem starem delu mesta, kjer je bilo veliko ljudi, pretežno domačinov. Nad mestom kraljuje vodovodni stolp, ki ni nekaj posebnega, samo

mesto pa je bilo živahno, tako da sva se še malo posladkala. Potem smo se vrnili na izbrano parkirišče blizu mestnega bazena. Ponoči je spet deževalo, a je noč minila mirno.

San Casciano je živahno mesto tudi ponoči

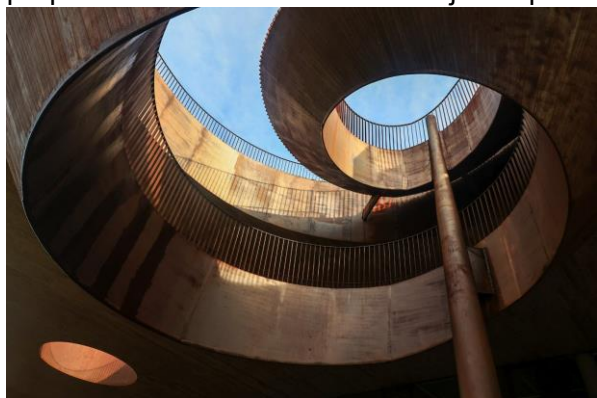

Pogled na San Casciano in Val di Pesa

27.10.2024

San Casciano in Val di Pesa, Bargino, San Donato, Castellina in Chianti, Radda in Chianti, Madonna a Brolio, Greve in Chianti - 105 km

Zjutraj sem v soncu z dronom poslikal mesto. Na cesti je bilo veliko kolesarjev. Damjana je šla z Viki na sprehod, jaz pa sem malo očistil ad. Potem smo krenili do velike in sodobne vinske kleti Chianti Marchesi Antinori v kraju Bargino. Najprej sem z velikega parkirišča **43.6141, 11.1902** poslikal ogromno in zanimivo posestvo, nato sva se z ad zapeljala v klet, ki ima celo podzemne garaže. Tu so še fantastične spiralne kovinske stopnice, velika prodajalna, restavracija, degustacijski prostori, spodaj pa seveda kleti, za ogled le teh se je potrebno prej najaviti. Ker je bila nedelja, so bili seveda vsi termini zasedeni. V čakalnici sva si ogledala 15 minutni film o gradnji, ki je bila pravi podvig in verjetno tudi velik finančni zalogaj. Nato sva se še sprehodila po strehi kleti, kjer so vinogradi. Seveda brez Viki, saj je vstop psom tam strogo prepovedan. In to so nam večkrat jasno povedali že ob prihodu.

Vinska klet Chianti Marchesi Antinori - Bargino

Na strehi sodobne in velike kleti so vinogradi

Po daljšem ogledu smo nadaljevali potovanje in se v San Donato ustavili pri cerkvi nedaleč od parkirišča pri Coop **43.5345,11.2407**, kamor smo zavili kasneje. V mesto nismo šli, smo bili že preveč utrujeni, zato sem ga poslikal z dronom. Naslednja postaja je bila Castellina in Chianti, kjer je velik PZA **43.4734,11.2873** (12€/24h). Tu sem plačal le eno uro parkiranja za ogled mesta. Mesto je majhno, zelo lepo in prijetno, ljudje prijazni. Na PZA-ju smo imeli še kosilo, nato je padla odločitev, da obiščemo še grad Brolio, ki smo ga prej izpustili. Na poti do tja smo videli zelo veliko pisanih vinogradov okoli kraja Radda in Chianti, a ni bilo prave svetlobe za fotografiranje, zato se nisem ustavil. Parkirali smo pri vinoteki v kraju Madonna a Brolio **43.4164,11.4582**, do gradu pa nisva šla, je bilo predalet, pa tudi zapirali so ga že. Ta dan je bil zaradi premika ur nekoliko krajši, pa tudi sam grad iz zraka ni deloval posebej zanimiv. Po daljši in vijugasti poti skozi gozdove in hribe smo potem odšli v Greve in Chianti.

Cerkvica v San Donatu v deželi Chianti

Castellina in Chianti – pogled od zgoraj

Ob poti je bilo sprva veliko zanimivih in velikih vinogradov, ki jih ni bilo mogoče poslikati, saj je bil že mrak. V temi smo prispeli na PZA **43.5909,11.3134**. Tam sta bila že dva slovenska ad, enega slovenskega avtodomarja sem ogovoril, a ni bil kaj preveč zgovoren, saj je imel težave z menjavo plinske jeklenke. Zvečer smo prebili v ad, ni bilo več moči in volje, da bi šli v mesto, kjer sem imel označene dve parkirišči za ogled mesta **43.5825,11.3189** in **43.5848,11.3171**, saj je PZA na robu mesta in je bil kar dobro zaseden. Sicer pa sva tu (po Mugellu) že bila in jaz sem si s štirikolesnikom že ogledal mesto in okoliške vinograde.

Vinogradi in vinska klet v deželi Chianti

Grad Brolio na zunaj ne deluje impozantno

28.10.2024

Greve in Chianti, Panzano in Chianti, Radda in Chianti, Albola, Sežana - 475 km

Dopoldan sem z dronom poslikal mesto in okoliške vinorodne lege. Potem smo se vračali na jug. Najprej smo se ustavili v kraju Panzano in Chianti, kjer smo pred leti že prespali in tudi degustirali vina. Potem smo se vrnili v Radda in Chianti, kjer sem šel med vinogradi najprej v zrak z dronom, potem pa sem ad parkiral v mestu pri pokopališču, kjer ne pobirajo parkirnine **43.4875,11.3770**. Damjana in Viki sta šli na obhod mesta, jaz pa s štirikolesnikom po okoliških vinogradih. Vinogradi so se že oddeli v jesenske barve, le oblaki so mi prepogosto prekrili sonce, tako da ni bilo mogoče narediti veliko lepih fotografij. Obredel sem nekaj gričev, našel lepe lokacije s cipresami, drevoredi, vinskimi dvorci.

Središče vinorodne dežele - Greve in Chianti

Pogled z drona na Panzano in Chianti

Pisani vinogradi pri Radda in Chianti

Med vinogradi so tudi ciprese in oljke

Potem sem se vrnil in smo krenili na dolgo pot proti Sloveniji. Najprej smo imeli enourni zastoj pri Firencah, zaradi okvarjenega tovornjaka in obnove ac. Potem je promet tekel tekoče, kljub temu da je bilo na cesti veliko tovornjakov. Smo pa spet videli, k sreči na nasprotnem voznem pasu, kar tri goreča vozila, pa ne skupaj, na treh lokacijah. Postanek smo naredili na avtocestnem počivališču pri Ferrari **44.8786,11.5705**. Tu smo imeli počitek s kosilom, potem pa opravili še nakup v tamkajšnji dobro založeni trgovini. Pri izhodu iz ac sem imel spet težave pri plačilu cestnine (33€), saj nisem mogel plačati ne z debetno, ne s kreditno kartico OTP banke. K Rožmanovim v Sežano smo prispeli že v temi. Seveda sta Boža in Miran pripravila večerjo, potem pa smo čekali še pozno v noč.

Pogled na vinorodno deželo Chianti

Radda je obdana z vinorodnimi legami

28.10.2024

Sežana, Planina - 52 km

Dopoldan sva z Miranom imela opravke z našim ad, potem pa smo imeli pri Rožmanovih kosilo – gobovo juho in zrezke z gobicami (jurčki). Po kosilu sva v Sežani odšla v Lidl in v Postojni na bencinsko postajo po gorivo.

Boža se je pohvalila z velikim jurčkom

Obložena miza pri Rožmanovih v Sežani

Potem smo se zapeljali k sorodnici Tatjani in Marku na Planino pri Postojni, kjer je njuno društvo Škratovka Haasberg pripravilo izrezovanje buč za bližnjo noč čarovnic. Nastalo je veliko lepih in domiselno izdelanih buč. Mi smo seveda zaključili pri Milavčevih na toplem. Ponoči se je shladilo, tako da se je vklopilo gretje ad, proti jutru pa je zmanjkalo plina, vendar nisem zamenjal plinske jeklenke, saj bi moral iz ad dati ven motor. Pa ni bilo potrebe, saj je bilo pod odejo vseeno dovolj toplo.

Pogled na Miranovo krajevno skupnost - Sežana

Ruševine gradu Haasberg v jesenskem objemu

28.10.2024

Planina, Roje, Celje, Krško - 189 km

Dopoldan smo se po zajtrku na dolgo poslavljali, potem pa le krenili do Roj pri Žalcu do serviserja, ki mi je vgradil zračne blazine na ad. Ta mi je podpisal in požigosal tehnično poročilo o vgradnji, potem sem odšel v Celje na tehnične preglede Avto Krka, kjer sem opravil homologacijo teh blazin. Seveda ob pomoči prijatelja Ivija, ki sta se z ženo Valerijo vračala z obsevanja v Ljubljani. Skupaj smo potem odšli na kosilo in potem s postanki za nakup cvetja v Boštanju in Brestanici proti domu, kamor smo utrujeni prispeli pozno popoldan.

Izrezovanje buč za noč čarovnic

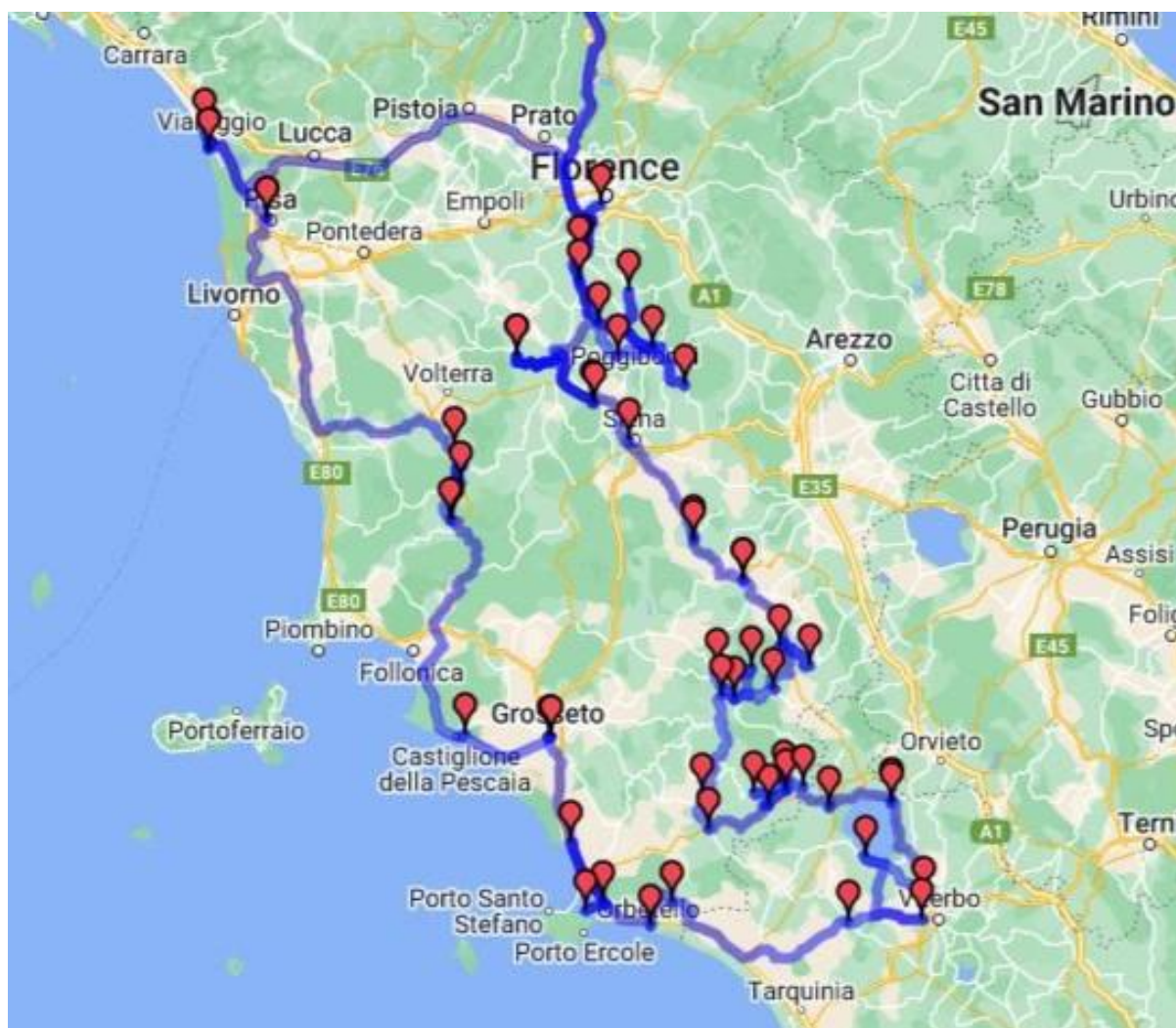

V organizaciji Društva Škratovka Haasberg

Samo potovanje po Toskani je trajalo 14 dni, sicer pa sva opravila skupaj kar 19 nočitev. Toskana naju ni pustila ravnodušna, videla in doživela sva veliko. Tudi jesensko vreme nama je bilo še kar naklonjeno, seveda pa je bilo tudi nekaj dežja in brez dežnikov ni šlo. Razočaran sem bil nad nekaterimi cestami, ki so potrebne temeljite obnove, in teh ni malo. Te ceste nimajo lukenj kot naše, so namreč posedene, marsikje tudi nevarne, saj so grbinaste in viseče. Imajo sicer veliko plačljivih avtocest (a ne po Toskani), kjer je polno tovornjakov. Stare neplačljive ac pa na veliko obnavljajo in je promet na njih oviran, preusmerjen na en pas, postavljeni semaforji, omejitev hitrosti... Tudi cena diesel goriva ni bila dosti višja kot pri nas, tako da sem vedno tankal pod 1,6€, seveda sem izbral najcenejše črpalke, ki pa jih je povsod dovolj, le poiskati jih je treba z aplikacijo Fuel Flash (te so predvsem v večjih mestih). Presenečen sem bil tudi nad pokritostjo internetnega omrežja. Ta je razen v večjih mestih zelo slaba, tako da se internetne strani počasi odpirajo (včasih tudi ne), ne delujejo zemljevidi, aplikacije... Res je, da je Italija velika in razgibana, vendar si ne predstavljam, kako naj bi se tu vozili s samovozečimi avtomobili. V Toskani tudi ni meni najbolj priljubljenih trgovin Lidl. Te so le v večjih mestih, na podeželju pa ne. Poleg tega v njih nimajo mojih smetanovih desertov oz. kefirjev. Sicer so Lidli veliki in dobro založeni, cene pa se mi zdijo nekoliko višje kot pri nas, vendar je to verjetno bolj občutek, saj jih nisem primerjal z našimi. Se mi pa zdi, da je njihov Coop še dražji, je pa cene težko primerjat, ker gre za različne izdelke, proizvajalce, količine... V Italiji se lahko pohvalijo, da imajo povsod dovolj parkirišč in postajališč za avtodome (PZA). Cene za nočitev so zelo korektne od 10 do 20€, marsikje pa je nočitev brezplačna, pa tudi vodo in elektriko se da v manjših krajih dobiti zastonj. In povsod smo se počutili varne. Tudi parkirnine v mestih so znosne, sicer odvisne od lokacije, poleg tega tolerirajo, če je ad malce prevelik za parkirno mesto, seveda če s tem ne ogrožaš drugih. Verjetno pa je v glavni turistični sezoni to drugače. Ugodno imajo rešeno tudi dnevno parkiranje, saj stane le nekaj evrov, največ do 10€, marsikje pa je le malo dražje kot ura parkiranja. Vreme sem sicer že omenjal, je bilo kar toplo, tako da se nam je gretje vklopilo le proti jutru in to le trikrat v tem času, saj je bilo v ad od 20 do 25 stopinj. Ob tem moram povedati, da smo imeli pri tem tudi malo sreče in smo se iz območij, ki so jih kasneje zajela neurja in poplave, pravočasno umaknili (Siena in Pisa). Poročil nisva kaj dosti spremljala (slab internet), so pa naju na neurja opozarjali naši prijatelji, ki so naju poklicali in spraševali, kako smo jo odnesli. Seveda pa jih vremenske aplikacije niso napovedovale. Ker naju je večkrat namakal dež, pa tudi zato, ker sva se večkrat kopala v termalnih tolmunih, sem ta potopis naslov »Jesensko namakanje po Toskani«. Kajti tudi to je Toskana, ne samo idilične podobe pokrajine z meglicami, sončnimi vzhodi in zahodi ter cvetočimi polji in vinogradi. Na celotnem potovanju sem z ad prevozil 2.638 km, s štirikolesno Yamaho okoli 150 km. Porabil 287 litrov diesel goriva in zanj odštel 445€. Za cestnina je šlo 75€, za PZA-je 57€, stroškov za vstopnine je bilo bolj malo, več pa za hrano in ostale neumnosti, ki pa jih raje ne omenjam. Nastalo je tudi več tisoč fotografij, ki naju bodo še dolgo spominjale na to potovanje.

Goran Rován

Toscana 2024 - koordinate

Costa di Rovigo P 45.0424,11.7095 (free)
 Firenze PZA 43.7523,11.2448 (15€)
 Firenze PZA 43.7953,11.2479 (1€/h)
 San Gimignano P 43.4713,11.0362
 San Gimignano P 43.4716,11.0286 (free)
 San Gimignano Camping Il Boschetto di Piemina 43.4534,11.0538
 Monteregioni P 43.3880,11.2250 (2,5€/h, 3,5€/d, zimna tarifa 2€/h, 3€/d)
 Monteregioni PZA 43.3859,11.2285 (16€/24h, 8€/12h)
 Siena P 43.4716,11.0286 (free)
 Siena PZA 43.3152,11.3167 (20€)
 Buonconvento PZA brez oskrbe 43.1387,11.4806 (free)
 Buonconvento P z oskrbo 43.1307,11.4834 (free)
 San Quirico d'Orcia P 43.0562,11.6086
 San Quirico d'Orcia PZA 43.0559,11.6067 (15€)
 Radicofani PZA 42.8946,11.7751 (free)
 Bagni san Filippo P 42.9278,11.7027
 Bagni san Filippo PZA 42.9312,11.7000 (free)
 Piancastagnio PZA 42.8516,11.6867 (free)
 Castel del Piano PZA 42.8885,11.5384 (free)
 Monte Amiati P 42.8906,11.6271

Monte Amiati P 42.8913,11.6274 (free 3 ure)
Santa Fiora PZA 42.8354,11.5837
Santa Fiora geotermalna elektrarna Bagnore P 42.8409,11.5547 (free)
Saturnia PZA 42.6558,11.5034 (18€ + 2€ elektrika)
Manciano, PZA 42.5878,11.5208 (free)
Pitigliano P pri stadionu 42.6345,11.6739 (free)
Pitigliano P 42.6336,11.6742
Sorano P 42.6809,11.7113 (free)
Sorano P 42.6797,11.7111 (free)
Sovano arheološki park P 42.6580,11.6357 (free)
Terme Sorano P 42.6622,11.7176
San Quirico P za Via di Vitozza 42.6712,11.7624 (free)
Latera P 42.6306,11.8281 (free)
Bolsena P 42.6446,11.9846
Bolsena P 42.6441,11.9853
Lago di Bolsena P 42.6385,11.9852 (10 eur/24 ur)
Il Bagnaccio terme P 42.4593,12.0663 (free)
Marta P ob obali jezera 42.5377,11.9202
Bagni di Viterbo Piscine Carletti, terme P 42.4207,12.0649
Tuscania P 42.4164,11.8743
Capalbio PZA 42.4536,11.4242
Capalbio Scalo 42.4092,11.3734 (blizu Lago di Burano)
Fonteblanda P 42.5647,11.1669 (free)
Orbetello Scalo P 42.4504,11.2480
Orbetello Scalo P 42.4367,11.2062
Orbetello Porto Ercole, Camp Club del sole 42.4753,11.1904 (20€)
Grosetto P 42.7634,11.1148
Grosetto večji P 42.7626,11.1158 (0,60€/h do 20h)
NP Diaccia Botrona - Maremma P 42.7689,10.8995 (free)
Sasso Pisano PZA 43.1673,10.8661 (free)
Terme fumarole P 43.1682,10.8587 (free)
Pomarance PZA 43.2997,10.8697 (13€)
Larderello P pri muzeju 43.2381,10.8849 (free)
Terma di Casciana P v mestu 43.5258,10.6209
Pisa P pri trgovini Dpiù 43.7274,10.3904 (free)
Pisa velik P za obisk poševnega stolpa 43.7292,10.3918
Pisa kamp Torre Pendente 43.7247,10.3830 (45€)
Viareggio P pri marini 43.8583,10.2439
Viareggio P 43.8906,10.2362 (free)
Viareggio PZA 43.8551,10.2435 (25€)
San Casciano in Val di Pesa P 43.6545,11.1933 (free)
San Casciano in Val di Pesa PZA 43.6551,11.1880
Bargino P vinska klet Chianti Antinori 43.6141,11.1902 (free)
San Donato P pri Coop 43.5345,11.2407 (free)
Castellina in Chianti PZA 43.4734,11.2873 (12€/24h)
Madonna a Brolio, P grad in vinoteka 43.4164,11.4582 (free)
Greve in Chianti PZA 43.5909,11.3134 (free)
Greve in Chianti P 43.5825,11.3189
Greve in Chianti P 43.5848,11.3171
Radda in Chianti P pri pokopališču 43.4875,11.3770 (free)
Ferrara P na ac 44.8786,11.5705 (free)